

[Justitsministeren.]

til det. Men give et almindeligt Tilsagn om en ny Praksis, det kan jeg ikke. Det enkelte Tilfælde er jeg villig til at diskutere, og hvis jeg mener, det er foreneligt med vore forskelligartede Interesser med Hensyn til Arbejdsløshed o. s. v. at give Indrømmelser, saa gør vi det naturligvis fremtidig, som vi altid har gjort det.

Hedtøft-Hansen: Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Gennemførelse. Vi kan deltage i den almindelige Beklagelse, der er kommet til Udtryk over, at en saadan Lovgivning overhovedet er nødvendig. Ud fra principielle Synspunkter kan vi deltage i en saadan Beklagelse, men med den Udvikling, der foregaar i en Række europæiske Diktaturstater, hvor man med en efter nordisk, for ikke at bruge et andet yndet Ord, germansk, Opfattelse ganske uforstaaelig Fanatisme forjager Hundreder tusinder paa Grund af politisk Opfattelse eller paa Grund af racemæssig Afstamning, maa det staa hvert eneste fornuftigt Menneske klart, at man maa have Bestemmelser for at værgе vort Land mod unødigt Fremmedinvasion. Jeg vil imidlertid paa den her givne Foranledning gøre et Par Bemærkninger om denne politiske eller racemæssige Emigration og de Problemer, den rejser for vort Land og en Række andre Tyskland omgivende Lande.

Der er ingen, der har noget bestemt Tal paa det Antal Flygtninge, Tyskland har at opvise siden den saakaldte nationale Revolution; men fra officiel Side er det dog sagt, at det er et Tal, der ligger langt ud over de hundrede Tusinde. Over hundrede Tusinde Mennesker har maattet udvandre, og man røber ingen Hemmelighed ved at sige, at det i indviiede Kredse er en almindelig Opfattelse, at det kommende Aar paa Grund af de i Tyskland gennemførte Nürnberg-Love yderligere endog meget stærkt vil forøge Emigrationen. Denne kæmpemæssige Emigration har skabt en Række yderst vanskelige og komplicerede Problemer for de Tyskland omgivende Lande.

Europa har jo tidligere oplevet Emigration, men sjælden har et Emigrationsproblem, man har været stillet over for, været saa vanskeligt som det nuværende. Der er stor Forskel paa den nuværende Emigration og de andre, der fandt Sted f. Eks. umiddelbart efter Verdenskrigen, den græske, den armeniske og den russiske, og det er netop denne Forskel, der skaber Vanske-

ligheden. De græske og armeniske Flygtninge i sin Tid var fortrinsvis Bønder, og en stor Del af dem var det muligt at anbringe i tilvante Erhverv, en væsentlig Del i Stamlande. Den Periode, hvori Emigrationen fandt Sted, var en Højkonjunkturperiode, eller umiddelbart foran en saadan; det vil sige, at de omgivende Lande havde Mulighed for at optage Emigranterne i sig og sætte dem ind i Arbejdsprocessen.

Men helt anderledes er det for de Folk, der under de nu herskende Tilstande i Tyskland er tvunget bort. Det store Flertal er Aandsarbejdere, taget i Ordets videste Forstand, og en Del har tilhørt den nu formelt knuste politiske Oppositionsbewægelse i Tyskland, derimellem en Del Haandens Arbejdere, men det overvejende Flertal er Embedsmænd, Jurister, Læger, Lærere, Ingeniører, Journalister, Folk fra Handel, Industri og Teknik. Og deres Emigration er indtruffet paa et Tidspunkt af Lavkonjunktur, en Krise overalt i Europa; der er ingen aabne Arme.

Jeg kan sige af personlig Erfaring, at den Tilværelse, adskillige Titusinder af Flygtninge frister rundt omkring, er lidet misundelsesværdig. Det er rigtigt, hvad allerede det ærede Medlem Hr. Hartel har anført fra denne Talerstol, at dette Problem kan ikke løses paa national Grund; det maa søges løst paa international Grund. Det er det høje Tings Medlemmer bekendt og allerede nævnt af Justitsministeren, at den hollandske Regering i Folkeforbundet i September—Oktober 1933 rejste Spørgsmaalet med Krav om en samlet international Hjelpeaktion for de tyske Emigranter. Dette resulterede i Udnævnelsen af en Generalkommissær for Emigranthjælp. Det er jo den nu saa berømte Amerikaner Mr. James Mac Donald. Hvad denne Højkommissær naaede at udrette med Hensyn til Emigranthjælp, er der ingen Anledning til at fordybe sig i, men han har efter min Mening gjort en overmaade fortjenstfuld Ting. Det var det Brev, han omkring Aarsskiftet sendte til Folkeforbundet med Motivering for sin Mandatnedlæggelse. Det var i Virkeligheden et Nødraab til hele den civiliserede Verden om at faa Øjnene op for det mægtige Problem, der ligger med Henblik paa Emigrationen.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til fra denne Talerstol at udtale Haabet om, at vort Lands Repræsentanter i Folkenes Forbund søger at gøre en Indsats for at søge Problemet løst, gøre det sammen med de øvrige nordiske Regeringer, gøre det, fordi vi efter min Mening netop som nordiske